

ชู ‘บรูไน’ เมืองต้นแบบคุมเหล้า ใช้ ‘กฎหมาย’ เป็นหลักปฏิบัติทั้งประเทศ

หวั่นใจ ! กลุ่มประเทศในอาเซียน ‘เปิดเสรี’ มาตรการจำกัดแอลกอฮอล์หย่อนยาน ชู ‘บรูไน’ เป็นโมเดล นำ ‘ชาริอะห์’ มาเป็นแนวทางปฏิบัติร่วมกันทั้งชาวมุสลิม คนต่างศาสนา และนักท่องเที่ยว การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผสมผสานกับวิถีชีวิตประชาชนในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มายาวนาน แต่หากรัฐไม่มีมาตรการควบคุมที่เข้มงวด จะส่งผลเสียต่อประเทศ จึงทำให้ ‘อัครวินท์ ศาสนพิทักษ์’ และคณะ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ได้ศึกษาเรื่อง ‘การสังเคราะห์มาตรการการจำกัดการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มประเทศอาเซียน’ พบว่า บรูไนเป็นประเทศหนึ่งที่มีมาตรการการจำกัดการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ผลมากที่สุด มีมาตรการที่เข้มงวดมากกว่าประเทศมุสลิมอื่นในอาเซียน ด้วยการใช้หลักกฎหมาย ‘ชาริอะห์’ ที่มีบทบัญญัติเคร่งครัดตามหลักของศาสนาอิสลาม ทำให้จำกัดการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งชาวบรูไนที่เป็นและไม่เป็นมุสลิมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลจากการศึกษายังพบอีกว่า มาตรการการจำกัดการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบรูไนมุ่งเน้นไปที่ชาวมุสลิมเป็นหลัก ซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศนั้น มีมาตรการทางกฎหมายที่ไม่อนุญาตให้ชาวมุสลิมบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นอกจากนั้นกฎหมายยังห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในบรูไน การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่สาธารณะ การกำหนดอายุขั้นต่ำของผู้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต้องไม่ต่ำกว่า 17 ปี

สำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าประเทศบรูไนและต้องการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะสามารถถือเข้ามาจากบริเวณชายแดนระหว่างประเทศมาเลเซียและบรูไนได้ครั้งละ 2 ขวด ซึ่งต้องรวมกันไม่เกินกว่า 2 ลิตร หรือหากเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กระป๋องจะอนุญาตให้นำเข้ามาได้ไม่เกิน 12 กระป๋อง (ขนาด 330 มิลลิลิตร) โดยการนำเข้าแต่ละครั้งต้องมีระยะเวลาห่างกันไม่น้อยกว่า 48 ชั่วโมง

อีกสิ่งที่น่าสนใจสำหรับการศึกษาค้นคว้าวิจัยครั้งนี้ คือ บรูไนไม่มีกฎหมายควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในขณะขับขี่ยาน

66

บรูไนไม่มีกฎหมายควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในขณะขับขี่ยานพาหนะเป็นกรณีเฉพาะ แต่ด้วยกฎหมายชาริอะห์ที่ไม่อนุญาตให้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กับมาตรการห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างเด็ดขาดในกลุ่มชาวมุสลิม และจำกัดปริมาณนำเข้าของผู้ที่ไม่ใช่ชาวมุสลิม

99

พาหนะเป็นกรณีเฉพาะ แต่ด้วยกฎหมายชาริอะห์ที่ไม่อนุญาตให้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่สาธารณะ ประกอบกับมาตรการจำกัดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างเด็ดขาดในกลุ่มชาวมุสลิม และการจำกัดปริมาณการนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อการบริโภคของผู้ที่ไม่ใช่ชาวมุสลิม ทำให้การควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะขับขี่ยานพาหนะค่อนข้างเข้มงวด โดยกฎหมายของบรูไนยังกำหนดให้ผู้ขับขี่ยานพาหนะต้องมีค่าแอลกอฮอล์ในกระแสเลือดไม่เกินกว่า 80 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์

ดังนั้นผลการศึกษาจึงพบข้อสรุปอีกว่า ความแตกต่างระหว่างประเทศที่ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ เช่น สปป.ลาว ไทย กัมพูชา เวียดนาม และเมียนมา เป็นต้น แม้ว่าจะมีข้อห้ามในการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในหลักคำสอนของพระพุทธศาสนา แต่ในความเป็นจริงยังคงพบเห็นการบริโภคอยู่มากในประเทศเหล่านี้ สำหรับฟิลิปปินส์และสิงคโปร์สองประเทศนี้มีบริบทความเป็นเสรีนิยมค่อนข้างสูง จึงทำให้มีมาตรการในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบเปิดกว้าง กล่าวคืออนุญาตให้มีการบริโภคและจำหน่ายได้อย่างเสรี แต่มีการควบคุมและบทลงโทษที่ชัดเจน รวมทั้งการมีมาตรการและนโยบายคุ้มครองผู้เปราะบางทางสังคม